

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

Landmænd, som er nødt til at købe Majs i den kommende Tid for at kunne opretholde deres Produktion. Det foreslaas derfor at yde det samme Beløb som tidligere, 6 Kr. pr. 100 kg, men kun til Fordel for Landejendomme under 20 000 Kr.s Grundværdi og for hver Ejendom begrænset til en bestemt Mængde, som de kan faa 6 Kr.s Godtgørelse for.

Med Hensyn til, hvilken Grundværdi der skal regnes med, foreslaas det at følge de samme Regler som ved Svinekortfordelingen, idet Meningen naturligvis er, at Godtgørelsen skal komme de Landejendomme til gode, som driver almindelig Kvægbrug med Svinehold o. s. v., og ikke Gartnerier eller Landejendomme, som har store Arealer med Sukkerroer o. lign. De Arealer, som er trukket fra ved Svine-reguleringen, vil ogsaa blive trukket fra ved denne Fordeling.

Tilskuddet foreslaas fordelt paa den Maade, at man for alle Ejendomme med en Grundværdi af indtil 3 000 Kr. eller fra 10 000 Kr. op til 20 000 Kr. yder en Fragtgodtgørelse for 10 Tdr. Majs pr. Ejendom og for Ejendomme mellem 3 000 og 10 000 Kr.s Grundværdi — begge disse Tal inklusive — yder en Fragtgodtgørelse for 15 Tdr. Majs i den nævnte Periode.

I § 4 foreslaas det, at Ministeren bemyndiges til at opkræve en Afgift af de Beholdninger af udenlandsk Foderkorn, der ligger hos handlende, Importører, Andelsfoderstofforretninger o. s. v., den Dag, da Loven træder i Kraft, altsaa fra i Morgen.

Det er ikke en Bestemmelse, der er indsat, for at Staten skal beholde det Beløb, som opkræves, tværtimod; disse Penge er ydet i Godtgørelse til Importørerne, til Korncentralen, ved Indførselen af Majs indtil nu, men da man nu gaar bort fra at give Fragtgodtgørelse for hele Indførselsmængden af udenlandsk Foderkorn og over til at yde Godtgørelse til de Landmænd, som har under en bestemt Jordværdigrænse, og i bestemte Mængder, er man nødt til at gennemføre andre Regler, saa at man til de enkelte Landmænd udbetaler Fragtgodtgørelsen efter nogenlunde de samme Regler, som nu følges med Hensyn til Tilskud til Indførsel af Foderkager.

Naar man foreslaar, at der skal opkræves en Afgift af de tilstedeværende Beholdninger, skyldes det, at der for de Mængder af udenlandsk Foderkorn, der ligger hos de handlende, er givet Tilskud paa 6 Kr. pr. 100 kg af Statskassen. Naar man nu

skal give Fragtgodtgørelse efter de nye Regler, vil Majsens i fri Handel stige med 6 Kr.; det er derfor nødvendigt at faa Beløbet ud til Landmændene, hvilket medfører, at de handlende maa tilbagebetale de 6 Kr., som de i Forvejen har faaet.

Det er ifølge § 4, sidste Stykke, Hensigten, at de Beløb, der kommer ind ved denne Efterbeskatning, skal fordeles til Landmænd, som har afleveret Brødkorn, men ikke har kunnet faa det ønskede Ombytningskorn til de samme Priser, som de har faaet for deres Brødkorn. Det er fastsat, at Tilskuddet fortrinsvis skal ydes til Landmænd i de vest- og sønderjyske Amter.

Med Hensyn til Efterbeskatningen er det naturligvis Meningen, at de reelle Salg, der er foretaget af Købmænd, Andelsforeninger o. s. v. til Landmændene — enten direkte Salg eller Salg, som er foregaaet paa den Maade, at Landmændene har indleveret Brødkorn for senere at faa Majs i Stedet —, skal holdes uden for Opkrævningen af de 6 Kr. Det har hele Tiden været Meningen, at den Majs, der er kommet ind og har faaet denne Godtgørelse, skulde videresælges til Landmændene til de billige Priser, men da Majsindførselen paa Grund af Isvinteren har været hemmet meget betydeligt, er de store Majsladninger, der er kommet ind, ikke kommet ud til Landmændene, men ligger hos de handlende. Det er ikke for at hindre, at de skal komme ud til Landmændene, men fordi de nu engang ikke er kommet ud, at man foretager denne Efterbeskatning, og i Bekendtgørelsen vil det blive fastslaaet, at de reelle Salg, der har fundet Sted inden Lovens Ikrafttræden, naturligvis ikke er underkastet Afgiftspligt.

Lovforslaget er vedtaget i Folketinget med meget stort Flertal. Jeg anser det for et stort Gode, at en saa vigtig Lov, en saa omfattende Lov, en saa indgribende Lov, en Lov, der faar Indflydelse til mange Sider og vidtrækkende Virkninger, vedtages med saa stort Flertal som muligt. Idet jeg lægger megen Vægt paa den store Tilslutning, som Lovforslaget har faaet, ikke alene i Folketinget, men ogsaa fra Landbrugets Organisationer, vil jeg derfor gerne henstille, at man ogsaa her i Landstinget søger at samle sig om Sagen og om muligt vedtager Lovforslaget enstemmigt. Jeg tror, at det i disse trange Tider vil betyde overordentlig meget, om man ude i Befolkningen kan se, at vi her inde i Rigsdagen, naar Nøden er over os, kan samle os om at løse Proble-